

Poštnina plačana v gotovini

Cena Din 2

DRAMA

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI 1930/31

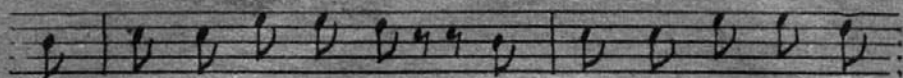
Sen kresne noči

Premijera 1. oktobra 1930

IZHAJA ZA VSAKO PREMIJERO

UREDNIK: FR. LIPAH

030024825

na je dogna-no vse, pa je dogna-no vse,

da so priznано najboljšé testenine

Kakor poje vsaka pesem
skoz želodec gre ljubezen.
Ženka čuj moža nasvete.
kuhaj večkrat „Pekatete“
naše jajčne kvalitete,
ki zavite so v pakete.

Vrlo dobra je reklama,
če poskuša jed se sama:
kupi kake tri pakete,
da pokušiš „Pekatete“
naše prave kvalitete,
ki zavite so v pakete.

Subijoti, makaroni
dolgi, kratki, ti in oni,
polži, zvitki in trompete,
vse so dobre „Pekatete“,
naše jajčne kvalitete,
ki zavite so v pakete.

Uvažujte gospodinje, da izdelujemo poleg naših običajnih
testenin tudi še priznано najboljšo vrsto „Jajčno speci-
jaliteto“, ki je izgotovljena iz najboljšega pšeničnega
zdroba in jajec. Ta „jajčna specijaliteta“ nadkriljuje po svojem
finem okusu, tečnosti in hranivosti vse tovrstne izdelke.

Poskusite in prepričali se bode!

Vaši družini najbolj postrežete s tem, da
ji pripravite tečno in okusno hrano

42110

SEZONA 1930/31

DRAMA

STEVILKA 1

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

Izhaja za vsako premijero

Premijera 1. oktobra 1930

Francè Koblar:

Shakespeare

Ko se bo v »Snu kresne noči« zopet razgrnila pred nami vsa pisana pravljčnost in resničnost ter bodo zaplesali komedijo starogrški vitezi, angleško meščanstvo in duhovi nordijskih bajk, nikaki poznorenesančni ali baročni ponarejki, ampak sama bohotnost smelega pesniške tvornosti, sam blesteči delirij srca in razuma, svet velikodušja, dobrote in dovtipa, igre in usode, vse v čudežni urejenosti tehtajočega genija, bo zopet vstala pred nami uganka — Shakespearea, največjega vseh pesnikov. In kot izpoved, ne kot razlago bomo sprejeli Tezejeve besede:

Oko poeta kroži v lepi blodnji,
z neba na zemljo, z zemlje k nebu bliska;
in kakor domišljija vstvarja like
stvari neznanih, pesnika pero
jih oblikuje, niču zračnemu
dajè ime in stalno bivališče. (V. dej.)

Pa vemo, da se je ta suverenost moškega tvornega duha, ki ji je bila igra ustvarjanja vse, le nazadnje ustavila in spremenila v bridko zgraženost, kakor jo poznamo iz »Viharja«,

Zapuščen sem,
duh ne služi mi noben,
umetnosti je čar zgubljen.
V obup se mi pogreza vse,
če me molitev ne otme,
ki trka Milosti na dver,
izsili ji odvezo in mir.
Če vam zveličanja je mar,
prostost mi naklonite v dar.

Šestintrideset dram, dve pripovedni pesnitvi in knjiga sonetov, ves Shakespeareov pesniški corpus, nam oklepata ti dve izpovedi: vse voljna domišljija in strahotna pesniška služba svojemu notranjemu svetu. Tisti, ki so hoteli Shakespearea razlagati predvsem iz zunanjih dogodkov njegovega časa, se mu

niso približali niti za las; tudi z njegovim življenjem ga ne moremo v ničemer pojasniti, ker poznamo samo življenje njegove grozne notranjosti, vse drugo je nepomembno in negotovo, skoraj v temo zavito. Še več! Njegovo delo so mu celo odrekli, češ, da je človek tako ostrega pravnega čuta, tolike modrosti, znanja in tolikega poznanja državniških poslov, mogel biti samo učenjak in plemič, in zato so ta dela prisodili njegovemu sodobniku, pripovedniku, modroslovcu in pravoslovcu lordu Francisu Baconu, ali vsaj tako so odločili, da, kar je pesniško in umsko visokega, je Baconovo delo, ljudska prešernost in drzna zabeljenost dov-tipa in vse, kar je nezvišenega, pa Shakespeareovo. Te dom-neve se niso obdržale, obveljalo pa je, da je ta umetnik res tisti Shakespeare, ki ni imel nobenih posebnih visokih šol, da je znal latinsko le za silo, grškega najbrž prav nič in najbrž le napol lomil po francosko in italijansko, da je to prav tisti Sha-kespeare, ki je živel nekaj časa divje potepuško življenje, prišel najprej za slugo h gledališču in baje med predstavo čuval go-spodi konje pred gledališčem, postal pozneje igravec in končno gledališki podjetnik. Kaj vemo še o njem?

O njegovem rodu, starših, mladosti, izobrazbi, o življenju in delu, vse nam je s točnotjo arhivarskega zgodovinarja in z veseljem anekdotnega zbiraleca oskrbel in z znanstveno vestnostjo podal Sidney Lee v debeli knjigi »William Shakespeare«. In vendar nam ta knjiga o pesniku ne pove skoraj nič. Gustav Laudaner, ki je v dvajsetih, žal nedokončanih predavanjih obdelal 16 Shakespeareovih dram in njegove sonete (Shakespeare dargestellt in Vorträgen, Literarische Anstalt Rütten und Leoning, Frankfurt am Main 1923), ni kljub temu, da je upo-števal ves material, hotel za pesnikovo človeško podobo upošte-vati prav nobenega drugega zunanjega življenja, kakor dejstva, da se je Shakespeare z 18. leti oženil z 8 let starejšo ženo, da se je nato divje potepal, prišel v London k gledališču, pisal in igral in da je točno dobesedno testamentarično izročil svoje ve-liko premoženje vsem ožjim sorodnikom in prijateljem in še ubogim, a da ženi ni zapustil drugega kot drugo izmed boljših postelj in da žene sicer nikjer in nikdar ne omenja. — Samo to, in vendar nam Landauer odkriva v Shakespeareovih pesni-ški delih tudi človeka tako, kakor bi ga mogel pojasniti še tako skrbno sestavljen življenjepis. Tudi Benedetto Croce (Ariosto-Shakespeare—Corneille) je Shakespeareove pesniške sestavine analiziral z genialno intuicijo in literarno znanstvenostjo in se ni baval z njegovim zunanjim življenjem. Shakespeareovo živ-ljenje in njegov življenjepis, to sta dve stvari in Landauer ju postavi v duhovito nasprotje: »Štiri prvine označujejo Shakes-peareovo življenje: strast ali nagon — iskrenost in duša, nad-vladajoč duh ali razum — in človečnost. Štiri prvine, docela druge, označujejo njegov življenjepis: suhota in praznota — ne-dognanost — smešnost — in dolgočasnost.«

Rodil se je 23. aprila 1564. v Straffordu kot tretji otrok Johna Shakespearea, podjetnega meščana, ki je kupčeval z volno, mesom, kožami, usnjem — nekateri pravijo, da je bil čevljar — in dosegel različne meščanske časti. William je obiskoval gramatikalno šolo, a ker je oče zašel v denarne stiske, ga je dal učiti rokodelstva. Bil je baje mesarski vajenec pri svojem očetu. Osemnajstleten se oženi s starejšo ženo, pusti družino, se vda pustolovščinam in zbeži pred svojimi preganjaleci v London. To je bilo najbrž leta 1585. ali 1586. Že leta 1592. se imenuje njegovo ime kot tistega, ki si edini domišlja, da uganja revolucijo pri gledališču, a se šopiri le s pavjim perjem. Sprva je namreč po naročilu predelaval igre, ki so jih pisatelji prodajali gledališču, pozneje je ohranil samo osnovo in igro pesniško docela samostojno predelal ali pa si izposodil fabulo kratkoma iz raznih kronik in novel. Leta 1593. izide njegova epska pesnitev »Venus in Adonis«, naslednje leto »Ugrabljena Lukrecija«. V naslednjih letih so nastali njegovi čudoviti sonati, ki so ga tiskali 1609 — vseh je 154. Od teh 126 posvečenih ljubezni mladega prijatelja. 26 pa opeva nepoznano... »Črnooko damo«. Kdaj je prišel k gledališču, se ne da ugotoviti. Najprej je bil v igralski družbi, ko je služila lordu Derbyu, nato pri lordu Chamberlainu: vemo, da je v Hamletu igral duha Hamletovega očeta. leta 1599. je postal solastnik Globe-gledališča. Pozneje se je odtegnil gledališču in udobno živel v Straffordu: 23. aprila leta 1616. je umrl. Njegova dela, 10 zgodovinskih iger, 12 tragedij in 14 komedij sta izdala po njegovi smrti dva prijatelja igralca in je njih avtentičnost ugotovljena. Sam je bil izdal samo 18 dram. Svoje drame je spisal v dveh desetletjih od leta 1591. do 1611. in z njimi premagal vse svoje gledališke tekmece.

Če govorimo o Shakespearu, moramo v istem hipu misliti na duhovni prelom, ki se je izvršil v renesančnem človeku, da sta se v njem istočasno zaživela junaški, docela nadnaravni duhovni polet in skrajno groba, nevsakdanja telesnost, skratka začetek baroka. Kralji in polbogovi ginejo v oblasti ljubezni, maščevalnosti, vladohlepiju, svobodoljubju, dvomu in ljubosumju; vragarji, sluge, vojaki in delavci zbirajo zasoljene dovtipe, a kakor na visokih pozlačenih stebrih se pno strmi loki vzvišene človečnosti, ki zmaguje vse, kar je nizkega, da ostane pri tleh kot neizbežna primes borečega se življenja. V veseloigri se nasmehe sreča, ki se je zdela tako daleč, v komediji se je do usmiljenja vredne smešnosti razgalil ves človek, v tragediji je boj za dušo uničil telo, a nad smrtjo je ostala zarja poveličanega boja in novega življenja, zakaj življenje nadaljuje svojo borbo, ki ji ni konca.

Pesnik dveh skrajnosti, svetlobe in sence, telesnosti in duhovnosti, pozna le neutolažljiv srd in sladkost življenja, zemlje kot raj in pekel in človeka, angela in hudiča obenem — vse v najvišji meri. Ljubezen mu je sprva nesvobodna, lehkotna igra

narave in slučaja, renesančna komedijska snov, dokler je v Romeo in Juliju ne zaplete do tragičnih usodnosti; pozneje je ljubezen nespolnjeno hrepenenje po sreči in usodno spoznanje ženske slabosti (Hamlet); le ženska ljubezen do očeta (Lear) in moža (Othello) najde svoje veliko tragično poveličanje; šele v zadnjih dramah je ljubezen taka, kakršno si želi naše srce, zvesta, resnična in brez usodnosti, a pesnik je tu zbežal v pravljico, da je mogel biti dober. Z bolečino in neugnanostjo prodira Shakespeare v to skrivnostno moč med možem in ženo in kadar jo povelicha z najglobljo iskrenostjo, pokaže obenem na njeno lehkotno tovarišico (Othello). Višja mu je ljubezen moža, ki jo najrajši upodablja v prijateljstvu, a nič manj v sovraštvu. Shakespeare, pesnik in človek, je uklenil vse skrajnosti v svoj svet, je brezmejni moški človek, dvomljivec, sanjač Hamlet in Terzites, Rihard in Lear, Macbeth in Falstaff. Brutus in Mark Anton, Romeo in Fernando in drugi in še drugi, dobro in zlo v vseh stopnjah in lastnostih, in ne da se ločiti, ali je res to sama pesem in ali ne živi v nji tudi prav isti človek Shakespeare, zakaj tudi njegova drama ni drugega kot kar je bila drama od nekdat: boj za vrhovni zakon življenja. Kdo izloči tu človeka in nas prepriča, da to ni Shakespeareov najresničnejši notranji svet? Vse strahotne prvine — sama usodna uganka sveta — razdvojenost in celotnost obenem, nam utegnejo razločiti, kako je ta mož, ki je živel tako čudno življenje, se potikal no beznicah, se zapletal v nedognane ljubezenske zadeve, spočetka veseljačil in se zadovoljeval, pozneje pa posojal denar na odruške obresti, kako je mogel živeti tako polno življenje svojih oseb, biti gospodar Arielu in Kalibanu obenem in obseči vse enciklopedično znanje svojega časa. In ali je končno ugasnila v niem tvorna sila poeta, ali pa se je, star šele 47 let, zgrozil nad dvojnostjo sveta ter zahrepenel po enem ter pretrgal svoje delo s prošnjo:

Če vam zveličanja je mar,
prostost mi naklonite v dar — ?

Pa v »Snu kresne noči« nam bo »zakrožilo« samo »oko poeta« in se bo poigral njegov nesmrtni dovtip z rokodelci, »vrlimi diletanti«; Shakespeare bo svež in prešeren, solnčen in lehak, ves blesteč in vendar — nerešena uganka človeškega genija.

Ost: Shakespeare: Sen kresne noči

Že spet Shakespeare, bo vzkliknil ta ali oni, že spet, za vraga! Da, že spet in hvala Bogu, da je tako. Člani gledališča in občinstvo je zadovoljno. Kaj hočemo več? Brez zabavljačev pa pri nas itak ne gre — in tudi to je prav. Deset let!

*

Ni slučaj, da stopa zopet Shakespeare kot prvi skozi vrata nove sezone. To je skromen dokaz spoštovanja. Je namen in najskromnejši izraz spoštovanja do avtorja, ki je bil najbolj igran in ki je doprinesel največ uspehov v desetletnem razvoju našega igralca. Kako je bilo takrat pri nas, kako smo tavalj in iskali, jecljali — pri nas ni bilo nobene niti najmanjše tradicije, ki bi kazala in govorila, kako se igra Shakespearja, kako se ga vprizarja, režira in inscenira. — Zdaj po desetih letih je izkušenj obilo ... in čeprav čas teče naprej — izkušnje le veljajo in imajo zlat cvenk — kajti brez izkušenj ne gre.

*

Shakespeare je aktualen avtor. On je skozi in skozi moderen — pa ga igray na zunaj s platnom in kuliso ali z zastorji, ali magari po njegovo, brez vsega. kajti on ustvarja svoje scene s svojo besedo. Ti pa, gledalec. ki sediš v parterju, ti nikar ne zabavljaj, da je oprema slaba. tristo strel — saj za »Sen« opreme sploh treba ni — saj je vse odveč! — Le besedo poslušaj in glej, kako suče Spak poredno pare skupaj. kako se plete vse okrog poročnih noči Tezejevih in spora gozdnih monarhov. — To glej, za vruga — uprava, proč z dekorjem!

*

No, prav! Kar tako spet ne gre in naša dota še ni dosegla one, v kateri je živel Shakespeare. Vendar prišla ji je nasproti in scenograf ima lažje stališče. Vsi ostali pa enako, kot pred tristo leti. — Seveda, seveda, imam prav Klobčič in ti, dečko Lisander, ljubček Spaček? Med nami je bilo vselej tako, da smo rekli: »Dajte meni še ulogo levovo! ...«

*

»Sen kresne noči«, ta biser Shakespearjeve najlepše dobe je, ako povem v primeri, stavba »na tri štuke«: v sredi dvor in dvorniki, nad njimi v idealni visočini vile in spodaj, nekako v suterenu, rokodelčiči in Klobčič, tkalec. Vendar te tri skupine ne žive ločeno ena od druge, vsa tri nadstropja so že na zunaj povezana s skupnim interesom in ta je: svatba atenskega kneza Tezeja z amazonsko kraljico Hipolito. Vse te sinčke in hčerke pa prešine isti čar kresne noči, jih suče in prepleta — dokler ne pride jutro in se pari dobe, kot se spodobi.

Vse, kar se v tej igri imenuje ljubezen, ni ona velika, usodna ljubezen, ki plove do neba in pali do pekla, to ni tragični zapletljaj Romea in Julije, in ne v historijo posegajoča usoda Antonija in Kleopatre. — Ne, take vrste ljubezni ni v »Snu« — to je igračka, porojena iz brezdelja, poletni nemir — z eno besedo: veseloigerna ljubezen. Vsi ti zabavni ljubezenski zapletki dobe pa proti koncu komada še en zamah z igrokazom okornih rokodelcev na Tezejeve svatbe dan: igrajo na strašno komičen način, strahovito žalostno komedijo o Piramu in Tisbi — teh znamenitih ljubimcev grške zgodbe, ki nista mogla priti skupaj in po-

ginila, ker jih je ljubezen zmedla. — Ali naj bo vse skupaj parodija na ljubezen in njeno moč? Ne. Preveč na gosto se rasprega čar kresne noči in preveč nežno je postavljen človek z vsemi svojimi malenkostmi v gozd in premehko je oblit z mesečino.

Marsikaj se je izpremenilo tekom desetih let... Platno prejšnjih Aten je preperelo in kostumi Atencev in gozdnega prebivalstva je doslužilo... Postala je beseda Shakespearjeva zvočna, lepa in duhovita — to pa je zaklada dovolj. Zato sezimo po njem! —

Sen kresne noči

Shakespeare je podaril človeštvu dokaj mogočnejših in sijajnejših, predvsem pa bolj dramatičnih del, kot je »Sen kresne noči«. Toda niti ene njegove dramske pesnitve ne poznamo, ki bi bila tako popolna kot ta, tako precizno grajena, tako enotno vlita iz umetniške volje v svojo nesmrtno obliko. V tem delu se je pesnikov genij najbolj pogosto srečal z elementi, ki tvorijo prabistvo njegovega ustvarjanja.

Najvišjih razodetij svojega pesniškega duha, najvišjih naslad svojega umetniškega gledanja Shakespeare ni črpal iz nestalnega, vedno razburkanega kaosa človeškega hotenja. V najbolj skrite azile prirode se je zatekal. Tam so nagromadene snovi, iz katerih pogania življenje, tam sklepa in obnavlja veletok dogajanja nepremagljiva, večna postava.

Shakespeare je največji pesnik elementarnih sil prirode. Kjer vijejo zvečer o mesečini palčki svoje vrtnice in plešejo vile ob luči kresnic, kjer divja in razsaja vihar, da pokajo mogočne stene bark, kjer plešejo čarodejke v meglah škotskih poljan — tam je Shakespeare edinstven in nedosežen.

Kaj šele v »Snu kresne noči«, tej najbolj romantični izmed vseh komedij! V sijaju omamne vonjave, mehke mesečne noči tečejo ritmi njegove pesmi iz fantastičnega sveta v neko dozdnevno, odmaknjeno realnost ter se venomer zopet vračajo do bajnih bitij ki vodijo usodo človeških otrok.

In res. Samo oni bo doživel »Sen krene noči«, ki bo zrl središče pesniškega dogajanja v snovanju zagonetnega sveta duhov.

(Po H. Bulthauptu.)

Drobiž

Bernard Shaw.

Slavni dramatik, ki so ga nedavno ob neki anketi čitatelji z veliko večino proglasili za najpametnejšega človeka na Angleškem, se je slednjič odločil objaviti svoj zadnji igrokaz, *The Apple Cart*, zaradi katerega se je porabilo že toliko črnila. Zabelil ga je z uvodom, ki ni razočaral občinstva. Delo, na videz

prevratno, zanima, zabava in zbuja razmišljanje. Ob njem so skraja Shaw dolzili, kakor bi se bil izneveril svojim bogovom. Prej je bil srep demokrat, a zdaj je krenil skoro med rojaliste: na oder je postavil monarha, ki zmaguje nad svojimi ministri »ne z izvajanjem kraljevske autoritete, temveč z groznjo, da se zateče k demokratski urni«. Danes se Shaw brani takega sumničenja, pri vsem tem pa udriha po sodobni demokraciji:

»V današnjem političnem sestavu ni nobena reč podobnejša lutki kakor minister. Ako ni za čudo spreten in obdarjen s primernim znanjem, je takoj brez moči, čim pride svojim podrejenim v roke. Podpisati mora vse listine, ki mu jih pomolijo. Odgovarjajoč na interpelacije v parlamentu, ponavlja vse besede, ki so mu jih položili na jezik. To pa s poslušnostjo, kakršna se ne more nalagati kralju, zaposlenemu z državnimi zadevami, kajti kralj je venomer na braniku, minister pa ima oblast le v presledkih, kratkih in maloštevilnih, in ta oblast pripade prvi-krat čisto že priletnim možem, ki so le malo ali nič pripravljeni za prenašanje najvišje odgovornosti. V konfliktih med kralji in od ljudstva voljenimi ministri se samovladarji kažejo višje vselej, kadar sta individualna ročnost in zdravi razum enako razdeljena.«

Pa tudi narodne skupščine niso nič boljše. Britanski parlament je cokla za pravo demokracijo. Njegov mehanizem, s težavo zgrajen, se kaže toli mogočen, da potrebujemo 30 let za konstitucionalno izvršitev nečesa, kar bi se dalo opraviti v 30 minutah. In skoraj bomo prisiljeni, popravljati v 30 minutah z neustavnimi metodami zaostanke nakopičene zadnjih 30 let. Razen, ako glasujemo za reformni zakon, ki bo prinesel popolno preuredbo v naš mehanizem in naše postopanje.

Pa volitve? se vprašuje naš humorist. Nesmiselne so, če hočete z njimi dobiti najsposobnejše voditelje. In z nasmehom predlaga, da bi bilo zdravnike vprašati za mnenje o zmožnosti izbranih oblastnikov. Resno proučevanje umstva teh srečnih kandidatov bi dalo izid, s katerim bi se javnost okoristila.

Naj gre nekaj na račun Shawove šegavosti in šaljivosti, vendar je zanimivo poudariti njegov nazor: med vladanjem pripravnega in prebrisanega kralja ter oblastovanjem ministrov, nesposobnih radi preslabe priprave, daje Shaw prednost samovladarstvu.

† Georges de Porto - Riche.

V visoki starosti je preminul eden največjih zastopnikov sodobne francoske komedije. Portoriche je zlasti slikal ljubezen, njeno vročico, njene zalete, njeno trpljenje. »Amoureuse« je iz leta 1891., »le Passé« 1897., »Théâtre d'Amour« 1898., »Le Vieil homme« 1911. Ko je nastopal, je imelo njegovo ustvarjanje prav zanimiv moderni prizvok. Vendar slednji umotvor pride iz mode, oziroma se ustali v neko dobo, ker pač iz njega odseva skupek konvencij, ki si jih je usvojil neki določeni čas in ki so se kmalu

umaknile drugim dogovorom. Ostala pa bo človeška snov, katere so njegova dela polna. Kateri pisatelji imajo v toliki meri zmisel za delujočo psihologijo? Teater, ki presega teater sam, segajoč v glasbo in poezijo. V tem je neposnemljiv. Tristan Bernard je nekoč izjavil: »Mi vsi bi mu morali plačevati za avtorsko pravo.« Znana je tudi naslednja krilatica: »Ako je Portoriche oče maloštevilnim igrokazom, kolikerim pa je ded!« A za vso nevredno vnučad ga ne moremo delati odgovornega. To blesteče in mrko delo bo kakor Marivauxovo in Mussetovo doživelo le mimogrede odpor; konflikti, ki jih prikazuje, se bodo obnavljali, dokler bodo na svetu moški in ženske, ki se bodo nehote trpinčili in se zadevali ob neštete nesporazume, kakršne prinaša ljubav s seboj.

Pozornica za gluhoneme.

V Leningradu obstoji gledališče za gluhe in mutaste. Gledalci kakor igralci so gluhonemci. To poletje so z znatnim uspehom vprizorili Gogolovega Revizorja. Izreden in res dojemljiv prizor: popoln molk v dvorani in na odru, nobenega šepetača, nobenega ploskanja; zgolj izrazite kretnje in pomembna mimika. S svojim zadržanjem, z izrazom v obličju je to poslušalstvo, oziroma pravilneje: gledalstvo razodevalo svoje navdušenje za slavno komedijo. Četa šteje 27 glumcev. Z velikim uspehom so predstavljali tudi Seviljskega brivca.

(nk)

Beograd je imel te dni premiero Br. Nušičeve komedije »Predgovor«. V tej njegovi najnovejši komediji, ki slika komične zakonske zmešnjave, je narisanih več znanih Nušičevih tipov predvojnega Beograda. Delo je imelo uspeh.

Sava Todorović, režiser in prvak beograjske drame, praznuje 3. novembra 50letnico svojega umetniškega delovanja.

Beogradsko gledališče na »Vračaru« igra med drugim tudi Sherifov »Konec poti« in Tolstojevo »Ano Karenino« z L. Mansvjetovo kot gostom.

Praško Nar. gledališče bo vprizorilo novo delo nemškega dramatika Fr. Werfel-a »Božje kraljestvo na Češkem«. Prevod je oskrbel češki dramatik St. Lom.

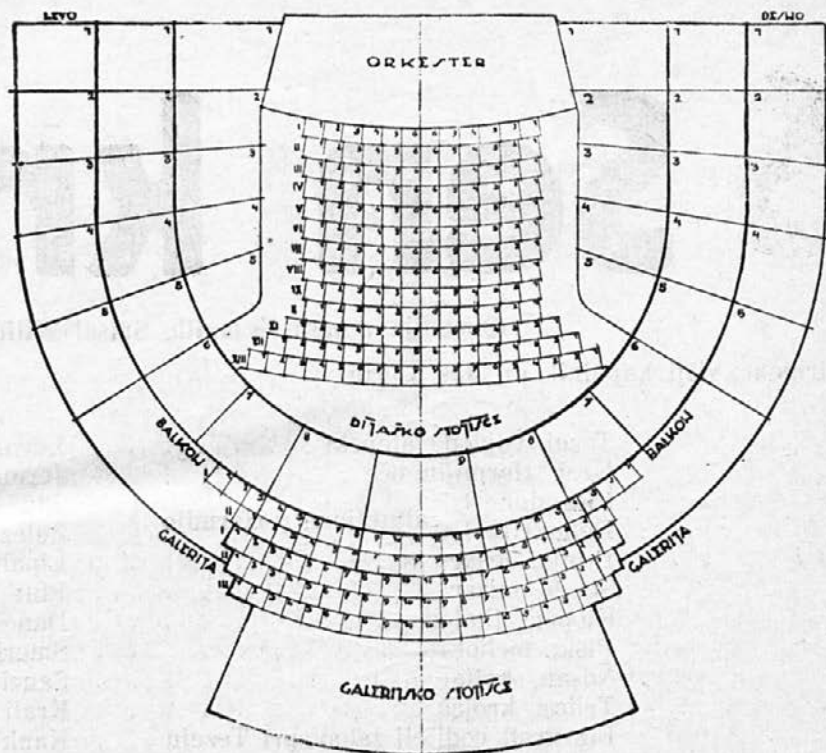
Dunajsko drž. gledališče. A. Heine, režiser, igralec in bivši ravnatelj, proslavlja 1. oktobra 25letnico svojega delovanja na tem odru.

Oberammergau. Letošnje pasijonske igre so privabile v gledališče 365.000 gledalcev (od tega je bila četrтина tujcev), v blagajno pa 4 in pol milijona mark, izdatkov je bilo za 2 milijona manj, torej je znašal ves pasijonski čisti dobiček cela 2 milijončka mark.

Fr. L.

Lastnik in izdajatelj: Uprava Nar. gledališča v Ljubljani. Predstavnik: Oton Zupančič. Urednik: Fr. Lipah. — Tiskarna Makso Hrovatin v Ljubljani.

RAZVRSTITEV SEDEŽEV V DRAMI

POPRAVILO!

Pisalnih — Računskih strojev

JAMSTVO!

Prešernova ulica 44

Telefon intr. 2598

Ivan Legat, Ljubljana

Samoprodaja najboljšega pisalnega stroja

CONTINENTAL

(WANDERERWERKA)

Sen kresne noči

Komedija v petih dejanjih. Spisal William Shakespeare. Prevel Oton Župančič. Muzika Mendelssohnova.

Dirigent: višji kapelnik dr. Jos. Čerin.

Režiser: prof. O. Sest.

Tezej, vojvoda atenski	Levar
Egej, Hermijin oče	Jerman
Lisander { zaljubljena v Hermijo }	Jan
Demetrij { }	Železnik
Dunja, tesar	Lipah
Smuk, mizar	Plut
Klopčič, tkalec	Daneš
Pisk, mehokrp	Smerkoli
Nosan, kotlar	Sancin
Trlica, krojač	Kralj
Filostrat, voditelj zabav pri Tezeju	Kaukler

Hipolita, kraljica Amazonska	Marija Vera
Hermija, zaljubljena v Lisandra	Gabrijelčičeva
Helena, zaljubljena v Demetrija	Boltarjeva
Oberon, vilinski kralj	Mira Danilova
Titanijska, vilinska kraljica	Šaričeva
Spak, tudi Robin Dobrodrug	Vida Juvanova
Grašek, { palčki }	Slavčeva
Pajčevina { }	x x x
Vešča { }	x x x
Gorčica { }	Lauferjeva
Palček { }	Slavčeva

Drugi palčki iz spremstva kraljevega in kraljičinega. Tezejevo in Hipolitino spremstvo. Godi se v Atenah in v gozdu blizu njih.

Nove dekoracije po zamislu režiserjevem in po osnutkih scenografa g. Uljaniščeve je izvršila gledališka slikarna. Nove kostume po osnutkih scenografa g. Uljaniščeve je izvršila gledališka krojačnica pod vodstvom gosp. Polaka. — Muziko izvaja orkester dravske divizije. Poje zbor »Ljubljanskega Zvona«. Plese naštudiral g. Golovin. — Po I. in IV. dejanju daljši odmor.

Blagajna se odpre ob pol 8.

Začetek ob 8.

Konec ob pol 11.

Parter: Sedeži I. vrste	Din 36
„ II. - IV. vrste	„ 32
„ V. - VI. „	„ 28
„ VII. - IX. „	„ 28
„ X. - XI. „	„ 25
„ XII. - XIII. „	„ 22

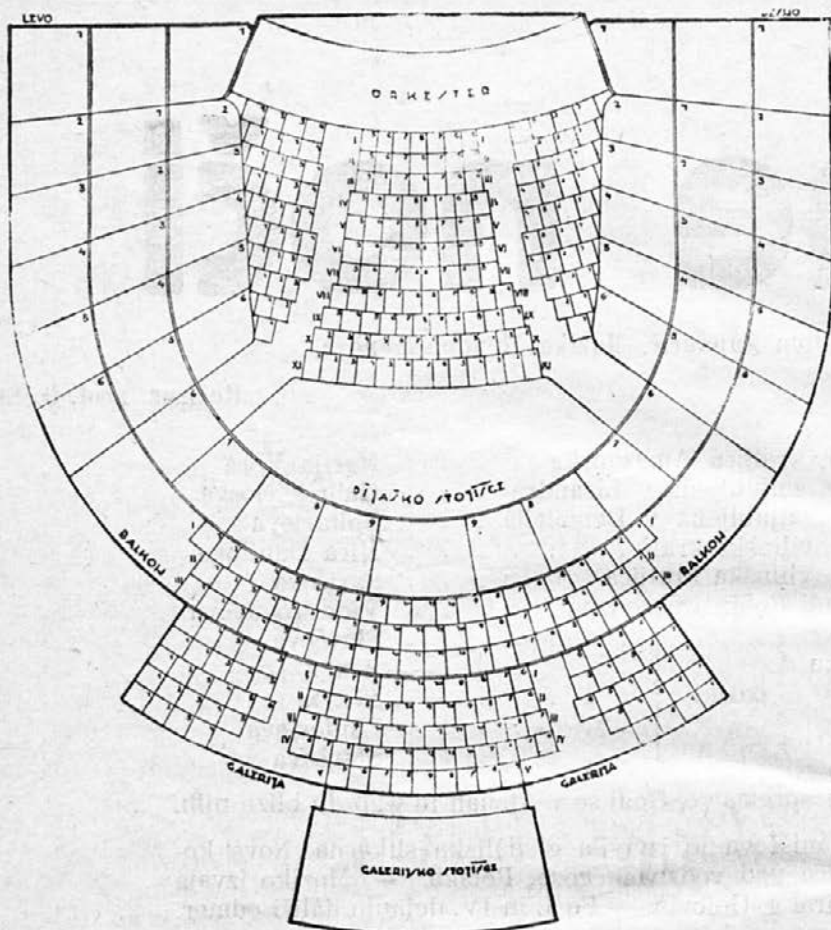
Lože v parterju	Din 120
I. reda 1 - 5	„ 120
6 - 8	„ 140
II. reda 1 - 4	„ 100
5 - 6	„ 100
Peti ložni sedži: v parterju	„ —
v I. redu	„ —
v II. redu	„ —

Balkon: Sedeži I. vrste	Din 25
„ II. „	„ 20
Galerija „ I. „	„ 16
„ II. „	„ 14
„ III. „	„ 12
Galerijsko stojišče	„ 3
Dijaško stojišče	„ 6

VSTOPNICE se dobivajo v predprodaji pri gledališki blagajni v opernem gledališču od 10. do pol 1. in od 3. do 5. ure

D

RAZVRSTITEV SEDEŽEV V OPERI

Prvi prostor

med najboljšimi in najcenejšimi dnevniki zavzema

PFVNI prostor

med najboljšimi in največ-
nejšimi dnevniki zavzema

LETO LVIII
V Ljubljani, v torek 6. junija 1990
ŠTEV. 179
I. ZDAJA
CENA 2.000

SLOVENE
z nedeljsko prilogo »Ilustrirani Slovenci«

Čitajo ga vsi in se ved
poslužujejo njego
malih oglaso

[illegible]

Po gledališču sestank v

KAVARNI „EMONA“

prvovrsten salonski in jazz orkester

V restavraciji dnevno

P L E S

Točna postrežba

Solidne cene

Delniška družba pivovarne

„UNION“

priporoča svoje izborno svetlo in
črno pivo v sodčkih in steklenicah
Izdeluje tudi prvovrstni kvas in špirit

LJUBLJANA - MARIBOR

Brzajavni naslov: Pivovarna Union,
Ljubljana, Maribor

Telefon: Ljubljana št. 2310, 2311
Maribor št. 2023

DOBRA MISEL!

ZAVARUJEM SI ŽIVLJENJE,
to je: ko pridem v leta, mi naj izplača
banka „Slavija“ kapital, ki mi bo v
gmotno, sedaj pa že v moralno oporo

Domača zavarovalnica:

Jugoslovanska zavarovalna banka
„Slavija“ v Ljubljani

se priporoča za vse vrste zavarovanj

TELEFON ŠT. 2176

Elitni kino Matica

Tel. 2124

Edini zvočni kino v Ljubljani
z najboljšo svetovno zvočno aparaturo
WESTERN ELECTRIC

V mesecih oktober in november prinašamo sledeče
premiere izbranih najboljših svetovnih velefilmov:

„No, no, Naneta“

Čarobna filmska opereta v naravnih barvah
Najboljši pevci, balet, razkošje

„Smej se in plakaj!“

Najnovejši govoreči film s slovitim **Al Jolsonom**
v glavni vlogi
Sodeluje tudi mali **Darvey Lee** (Sonny Boy) v
vlogi kot **Little Pal**

„Tango ljubezni“

Briljantna filmska opereta
V glavni vlogi **Willy Forst** (znan in priljubljen iz
velefilmov „Atlantik“ in „Dvoje src v $\frac{3}{4}$ taktu“)

„Ljubljenec bogov“

Najnovejši govoreči velefilm Emila Janningsa

„Cilly“

Najrazkošnejša, najslajša filmska opereta, kjer nastopa
najlepša žena Amerike, slovita Marilyn Müller